

VLISSINGSCHÉ COURANT.

Dingsdag

5 Mei.

Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentie op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van regel, is f 1,20, en voor iedereen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Antwoorden der Regering, (betrekkelyk de Grondwet.)

Wij hebben gelezen de antwoorden der regering op de bedenkingen, waartoe de Staten-Generaal zending hebben gevonden, bij het onderzoek der ontwerpen, op den 18. Maart II. door de regering aan H. E. M. ingezonden.

Wij meenden in den stijl, waarin die antwoorden zijn gekleed, den steller te herkennen der beschap van den 11. December 1829, welke beschap toen zulk een goed effect gedaan, en die heerlijke resultaten, inzonderheid voor Nederland en de dynastie van ORANJE, heeft voorbereid. De toen betoende en met zulk een heilrijk gevolg gekroonde *fermeit* schijnt men ook nu weder noodig achten, aan den dag te leggen.

Aan hetgeen met redenen niet te ontkennen of wederleggen valt, zal men magtspreuken tegen stellen.

Wij hebben daartegen slechts ééne bedenking: die is, dat niet alle oogenblikken en omstandigheden even geschikt zijn, om fermeit te toonen, vooral niet om dezelve te kunnen volhouden en ontwikkelen.

Volksom, b. v. ontbrak het, in zijnen tijd, niet aan fermeit, maar zij rustte op breede grondslagen, die juiste kennis aan, en zijn te rade gaau met de geest van het volk, dat hem verheven had; de verknootheid van een magtig, in het vuur hard leger; het verworven onzag voor zijn krachtig woord, met deszelfs luisterrijk gevolg van groote daden in den regel *wolgslaagde* ondernemingen.

Dat alles kon een stevigen grondslag uitmaken om fermeit, voor stoute taal en stoute handelingen. Hij wist dit: en bewaarde daarom zorgvuldig het aanzien als ware Frankrijk en bij slechts één, en toen dit aanzien verdween, was het met de grootheid gedaan.

Bestaat er ook zulk een breeden grondslag voor fermeit aan de zijde onzer regering, in de tegenwoordige dagen?

Beschouwt men *thans* binnen en buiten 's lands regering en de natie bij ons als één? Is deze laatste het standpunt, om hare belangen met die der regering voor vereenzelvigd te houden? Of heeft men, integendeel, de natie door zware lasten, door gebrek aan eerbied voor de wet, door een verkwischaard gebruik der geldmiddelen, veelal zonder doel en nut, -- vermoed, als het ware getart, en reikend doen uitzien en verlangen naar deugdelijke veranderingen, tegen verdere verkeerde handelingen der regering?

Neen ja, moet het dan niet gewaagd genoemd worden, in antwoord op de bescheiden manifestatie van dit verlangen, door de vertegenwoordigers van het volk, zooveel te zeggen als: »Gy zult niets anders hebben. Hetgeen gy hebt is goed. Onze wil verkiest althans dit als goed te beschouwen en te houden, en onze wil geschiedt.»

Waarlijk wij weten niet, hoe dan het geven van raad, om in zulken geest te antwoorden, is te brengen met oprechte liefde voor en gebedenheid aan het huis van ORANJE.

Indien er geene dure ondervinding, waarheen men ontijde betoende fermeit, een halstarrig verzet aan algemeen afgekeurde en verlaten plannen in den regel geleid heeft, wij zouden ons verwonderen.

Maar na hetgeen men in de laatste 50 à 60 jaren in plaats grijpen, zoowel in ons vaderland als elders, na eene verkregene grondige ervaring van de gevolgen, die daaraan in den regel zijn waren, -- moet er, dacht ons, bij onze regering zoo oobepaald vertrouwen in hare kracht, en in de wijsheid harer inzichten gesteld worden, en zulke billijke en gemotiveerde verlangens, die de Staten-Generaal zijn te kunnen gegaan, -- andere antwoorden hebben uitgelekt,

gansch andere beginselen hebben doen aannemen, dan waarvan de memorie der regering het kenmerk draagt.

Waarop toch, vragen wij, kan men, wanneer men niet op het geweld van vreemde bajonetten rekent, welke toch zoo ligt door andere vreemde worden opgevangen, -- zulk eene dus genaamde fermeit gronden? Op *verkrege* regten? Maar wanneer die, (door de natie namelijk) geschenken werden, omdat zij dit in haar belang rekende te moeten doen; wanneer zij die schonk met het voorbehoud om er des noodig verandering in te kunnen brengen; dan zal men toch wel niet willen beweren, dat in die regten geene verandering kan of mag gemaakt worden, ingeval het eens blijken mogt, dat zulks in het waarachtig belang der natie onvermijdelijk noodzakelijk zijn mogt.

Het zou al een zonderling sustenu zijn, dat art. 229, waarbij het kunnen brengen van verandering of bijvoeging in de grondwet is voorbehouden, niet toepasselijk is op die gedeelten der grondwet, welke aan den Koning »regten of attributen» toekennen. Zulk eene uitzondering is met geene mogelijkheid in dat artikel of ergens in de geheele grondwet te vinden; ten zij, uitsluitend, met opzigt tot de troonopvolging bij art. 12.

Het is dus in geen deele genoeg te zeggen, dat eenige door de SS. GG. voorgestelde wijzigingen »zouden leiden tot beperking of inkrimping der regten» en attributen, aan de Koninklijke waardigheid »grondwettelijk verbonden, en omtrent welke de »grondwet zelve niet de allerminste beperking in »het belang der gemeene zaak heeft vastgesteld of »voorgeschreven!» om daardoor te bewijzen, dat zoodanige beperking niet in het belang der natie zou kunnen of mogen plaats vinden.

Het zou al eene aardige vertooning in de grondwet gemaakt hebben, wanneer men in dezelve regten had zien toekennen, en gelijktijdig de inkrimping of beperking derzelve zag »vastgesteld of »voorgeschreven».

Dat de regering overigens zelve overtuigd is, dat de grondwettelijke regten des Konings, bij eene wijziging der grondwet, mogen ingekrompen of beperkt worden, blijkt middagklaar uit haar voorstel om Hoogstdezelfs inkomten van f 2.400.000 op f 1.500.000 terug te brengen. Of is misschien een regt van geldelijken aard geen regt te noemen?

In allen gevalle laat het *algemeen* voorbehoud, om in de grondwet verandering of bijvoeging te kunnen brengen op dit punt geen den minsten twiifel.

Behalven dus, dat er geene grondwettelijke verandering bestaan kan, om de Koninklijke regten, waar de ondervinding zulks voor het gemak en welzijn der natie als noodzakelijk heeft aangewezen, te beperken, zou het, bij een naauwkeurig onderzoek blijken, dat men op onderscheidene punten meer eene beperking op het oog heeft van de uitlegging en verklaring der regten, zoo als die door de regering tot dusver is gegeven, dan eene beperking der regten zelve, zoo als de grondwet te gewild heeft. Om te ruime uitleggingen en verklaringen in het vervolg voor te komen, wil men duidelijker en bepaalder omschrijving, op die punten.

Kan dit onbillijk genoemd worden?

Wij weten het: er wordt gezegd:

»De Koning voorzeker kan van zijne zijde nimmer van het beginsel uitgaan, dat de noodzakelijkheid hier inkorting van zijne magt door de »ervaring zou zijn gebleken, in het sluiten van »traktaten, overeenkomsten en cartels: in het verlenen van dispensatie; in het schenken van abbatie en andere soort van gratie; in de uitoefening van eene voor-zijn Rijk noodzakelijke, en »in het belang der burgeren even heilzame politiek van aanzien der Vreemdelingen.»

Maar wij vragen, waarom zou de Koning niet van zoodanig beginsel kunnen uitgaan? Zou het eene onmogelijkheid zijn, dat Hoogstdezelve de overtuiging erlangde, dat deze en die handelingen voor

de natie een gelukkiger en heilzamer gevolg zouden hebben opgeleverd, indien zij vooral, niet maar alleen door Hoogstdezelfen en Zijne Ministers, maar ook door de Staten-Generaal, waren overwogen geworden?

Zou het eene onmogelijkheid zijn, dat Z. M. tot het inzicht kwam, dat, daar de grondwet *geen* bescherming van persoon en goederen toekent, aan allen die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, en dus ook aan *Vreemdelingen*, het eene schending dier grondwet is, aan deze laatsten, in voorkomende gevallen, *geen* *geen* bescherming, ook tegen politieke verdrukkingen, te verleenen, als aan eenen Ingezetenen zou hebben moeten worden verleend?

Dat het derhalve, om de grondwet *niet* te moeten schenden, beter zou zijn, haar op dit punt zoodanig te veranderen als noodig is; te meer daar nergens van een *nu* bestaand koninklijk grondwettelijk regt blijkt, om ten aanzien der personen en goederen van Vreemdelingen maar eenigzins anders te handelen, dan ten aanzien van die van Ingezetenen?

Indien dit een en ander *geen* onmogelijkheid is of *zijn* kan, -- dan houdt de verklaring, dat de Koning nimmer van het bedoelde beginsel kan uitgaan, ook geen steek, ten ware men ten oogmerk gebod had, te zeggen *kan niet willen* uitgaan van dat beginsel, hetgeen wij dan zouden beschouwen als eene beleediging, 's Konings personeel karakter aangedaan, als ware daarvan, tegen de beste overtuiging aan, slechts *omwil* te wachten.

Maar wij gaan verder. Wij beschouwen het omschreven beginsel niet eens volstrekt *noodig*, om in de voorgestelde verbeteringen te doen bewilligen.

Wij gelooven, dat zulks zou kunnen geschieden op grond van het beginsel, dat de *verteenwoordiging* *en* de *natie* die verbeteringen voor het algemeene welzijn volstrekt noodzakelijk en dienstig achten; dat men beiden daardoor genoegen zou geven; -- welk beginsel dan nog zou kunnen worden verstrekt, door althans de *mogelijkheid* aan te nemen, dat de noodzakelijkheid werkelijk bestaan kan, en men zelf dienaangaande verkeerde kan zien; of ook, dat des noods eene opoffering van eigene inzichten, wanneer dit kon dienen om de eendragt en tevredenheid onder een geheel volk te bevorderen, zelfs voor eenen Vorst ten pligt kan worden, en niet anders kan, dan Hem vereeren, en Hem van het vertrouwen en de genegenheid zijns Volks verzekeren.

Het uitgaan van zoodanige beginsels en beschouwingen zou, onzes erachtens, wel eens hoogst staatkundig tevens kunnen zijn.

Hoe het zij, wij vinden de gronden, op welke de regering hare weigering bouwt, om aan de door het meerendeel der leden van de Staten-Generaal geopenbaarde wenschen gevolg te geven, uitermate zwak en hoogst moeilijkt te verdedigen, -- reden waarom dan ook onderscheidene antwoorden wel zookort en magtspreukig zullen zijn gesteld.

De Staten-Generaal er genoegen in zullen nemen, al hun gedaan werk als eene vaderbel te zien weghlazen, kunnen wij bezwaarlijk gelooven, althans indien H. E. M. slechts eenige achtung voor zichzelf bezitten.

Het is nu genoegzaam gebleken, dat de regering het initiatief tot het brengen van *voorzigtige* verbetering in de grondwet niet nemen wil; dat zij niet vatbaar is voor overtuiging van hetgeen de natie werkelijk en dringend behoeft. Nu dan, zal het wel eindelijk tijd zijn, dat dit initiatief door de Tweede Kamer genomen worde, en zij op het gedane voorstel der vijf leden terugkome.

Het maken van een geregeld ontwerp van gewijzigde grondwet in den geest van de meerderheid der Kamer en der natie, kan, na zooveel aanwijzingen en overwegingen, nu wel geen zoo zwaar en langdurig werk meer opleveren. Inmiddels kunnen

E. M. in het weigeren van subsidien reeds aanvankelijk het bewijs leveren van Hunnen ernstigen wil, om aan de natie te verschaffen, wat zij behoeft en verlangt; en ziet de regering dan niet op tegen verwarring, onrust en spanning, de Staten-Generaal, met de gehele natie aan Hunne zijde, zullen dit zeker ook niet behoeven te doen.

SCOUTTERIJ-PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN, Gebet op Art. 6 van Zijner Majesteits Besluit van den 21. Maart 1848, (Staatsblad N° 61.)

Brengen bij deze ter kennis van een iegelijk dien zulks zoude mogen aangaan, dat ter voldoening aan Art. 6, der wet van den 12. April 1827, ten opzichte van de scoutterijen, van den 15. Mei aantastende, tot Zaterdag den 30. daaraanvolgende, dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd), van des morgens ten 10, tot des middags ten 12 ure, ter Secretarie dezer Stad zal gereed liggen het Register van inschrijving, welk Register op den 1. Junij daaraanvolgende, moet worden gesloten.

Na worden middelen alle in- en opgezeten der Gemeente, zonder onderscheid, gebuurd of ongebuurd, welke op den 1. Januarij, dezes Jaars hun 25^e jaar zijn ingetreden, en hun 34^e nog niet hebben volbracht, (hoedanig zij, alle mannelijke in- en opgezeten, opgezet, op voorrechten plaats en uur, vóór den 1. Junij aantastende, ter inschrijving in het Register aan te dienen, terwijl, ter voorkoming van alle misvatting, welke zoude kunnen ontstaan, met betrekking tot de verplichtingen, die bij voorzede wet op de scoutterijen worden voorgeschreven, aan de belanghebbende ingezetenen dezer Gemeente, bij deze, wordt onder het oog gebracht, dat op den 1. Januarij van dit Jaar hun 25^e jaar zijn ingetreden, zich mede ter inschrijving voor de scoutterij moeten aangeven de personen, welke hun 34^e jaar niet volvendig hebende, afschoon in andere Gemeenten ingeschreven, sedert de laatste inschrijving in deze Gemeente zijn komen inwonen; als mede de vreemdelingen, die sedert de laatste inschrijving in de termen zijn gevallen, om op grond van Art. 2 der wet van den 12. April 1827, als ingezetenen worden beschouwd, met welke gelijk staan de uit de dienst ontslagene Militairen, voor zoo verre deze in de jaren der scoutterij verkeerden, en welke zich mede alzo ter inschrijving moeten aangeven.

B. Dat de verplichtingen en bevoegdheid tot de scoutterij dienste en middelen tot de inschrijving en het domicilië van inschrijving, is geregeld bij de Artikelen 1, 2, 7 en 8 der voorsz. wet, zijnde van den navolgenden inhoud:
Art. 1. Ieder ingezetene van het Rijk, die op den 1. Januarij van elk jaar zijn 25^e jaar zal zijn ingetreden, en zijn 34^e niet volvendig zal hebben, zal, ingevolge de bepalingen dezer wet, daartoe oproepende zijnde, verplicht wezen de scoutterij dienste uitoefenen.

Art. 2. Alle ingezetenen worden, met betrekking tot de toepassing dezer wet beschouwd:

a. Alle Nederlanders, binnen het Rijk hun gewoon verblijf houdende;
b. Alle vreemdelingen; binnens het Rijk woonachtig, welke hun voornemen, om zich aldaar te vestigen, zullen hebben aan den dag gelegd, het zij door eene uitdrukkelijke verklaring, het zij door het werkelijk overbrengen van den zetel van hun vermogen, en de hoofdmiddelen van hun bestaan.

De tijdelijke uitoefening van een bedrijf of handwerk, in eenige ondergeschikte betrekking, gelijk die van leerling, knecht, enz., kan op zich zelve niet beschouwd worden als een bewijs van het voornemen, om zich in dit Rijk te vestigen.

Art. 7. Zij die in meer dan eene Gemeente hun gewoon verblijf houden, of den zetel van hun vermogen hebben gevestigd, zullen tot de inschrijving verplicht zijn binnen de Gemeente, alwaar eene dienstdoende scoutterij aanwezig is. Bijzondere in de verschillende Gemeenten alléén dienstdoende, of alléén rustende scoutterijen bestaan, zullen zij zich doen inschrijven in de Gemeente, alwaar zij voor de personele belasting zijn aangeslagen, en de ambtenaren in die Gemeente, alwaar zij, ambshalve, verplicht zijn hun verblijf te houden.

Art. 8. Die van hunnen ouderdom geen voldoende bewijs geven, zullen door het Plaatselijk Bestuur worden ingeschreven naar deszelfs oordeel, onverminderd de bevoegdheid van den ingeschrevene, om van zijnen juieten ouderdom nader te doen blijken.

C. Dat de straffen op het niet voldoen aan de verplichtingen betrekkelijk de inschrijvingen zijn omschreven in Art. 9 van gemelde wet, zijnde van den navolgenden inhoud:

Art. 9. Die bevonden zullen worden zich niet vóór den 1. Junij te hebben doen inschrijven, zullen door het Plaatselijk Bestuur, ambshalve, ingeschreven worden, en door den scoutterieraad worden verwezen in eene gelyklooten, terwijl zij, daaraanboven, zonder loting bij de scoutterij zullen worden ingelijfd indien het zal blijken dat er, tijdens de verzuimde inschrijving geen redenen tot uitsluiting, of vrijstelling ten hunnen aanzien bestonden.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgedrukt en aangeplakt, ter plaatse waar zulke gebruikelijk is te geschieden, mitgedragen in de Stads-Courant geplaatst te Vliissingen, den 20. Mei 1848.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter Ordonnantie van Huis Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 29. April. Men heeft hier afschriften ontvangen van eene oproepende proclamatie, die in Sicilië verspreid is, en waarbij de bewoners van dat eiland worden aangespoord om zich van de Napoleonsche Regering onafhankelijk te verklaren, en Prins Karel van Capua en diens Gemalin, vroeger miss *Panelope Smith*, tot den troon van Sicilië te roepen. Frankrijk, Spanje, Portugal, België en Griekeland worden in dit stuk als bewijzen aangehaald, dat geene magt ter wereld een volk verhoeden kan zich eene eigen constitutie te geven.

FRANKRIJK.

PARIS, den 29. April. Een onzer bladen bevat een artikel volgens hetwelk te Londen het gerucht in omloop zou zijn, dat zich iemand, met name *James Graham*, zoude hebben opgedaan, die beweert de schrijver te wezen van vele def. op naam van Sir *Walter Scott* uitgegaven romans, en die voornemens is de eigenamen van den baron (tot rekening en verantwoording te roepen).

Eergisteren is het hofelijk van Z. K. H. den Hertog van Nemours met de Hertogin Victoire van Saksen-Coburg op het paleis van St. Cloud gevierd.

Ter gelegenheid van de heugelijke echtverbinding van zijnen tweeden Zoon heeft de Koning de amnestie van den 8. Mei 1837 uitgestrekt tot alle personen, welke vóór dien tijd ter zake van politieke misdaden en misdrijven veroordeeld zijn geworden, en het even of zij zich al dan niet in de gevangenissen van den Staat bevinden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 30. April. Door Z. M. is aan de Hollandsche IJzeren Spoorweg Maatschappij te Amsterdam, onder nader te bepalen voorwaarden, concessie verleend tot verlenging van den bestaanden spoorweg van Amsterdam naar Haarlem, tot aan Rotterdam, en wel langs of over Leiden, 's Gravenhage en Delft.

Van den Helder schrijft men van den 28. April: »Heden morgen had hier het volgende droevig voorval plaats. Een sergeant der 9^e afd. eenige manschappen bij de 3^e divisie alhier overgebragt hebende, werd bij een zeker *J. Baas* ingekwartierd en had de onvoorzigtigheid, om zijn geweer geladen in huis te brengen. De Sergeant zich voor eenige oogenblikken verwijderd hebende, neemt gemelde *Baas*, niet wetende dat het geweer geladen was, hetzelfde op. Schertsend dreigende, legt hij het op zijne vrouw, die een paar schreden van hem af zat, aan. Het schot gaat af en de vrouw stort levenloos ter aarde. De kogel was aan de linkzijde der wang ingegaan, aan den rechterkant te voorschijn gekomen en in den muur blijven zitten.

De jongste tijdingen van de Kaap de Goede Hoop, die tot het eind van Februarij loopen, behelzen zeer gunstige berichten over den toestand der boerenkolonie in Port-Natal. Dierzelve kreeg nog steeds versterking door nieuwe verhuizers, welke zich aan het Engelsche gezag onttrokken. In de laatstverloopen twee maanden waren weder ongeveer tachtig huisgezinnen over den Draakberg aangekomen. Het hoofd der uitgewekenen, *Panda*, wordt door hen bijna als een vorst behandeld en heeft eene lijfwacht van 24 man. Pieter Mauritsburg is de hoofdplaats der nederzetting. De kolonisten schijnen hunne onafhankelijkheid reeds als eene volkomen uitgemaakte zaak te beschouwen en rigten hun bestuur volkomen naar welgevallen in. Onlangs nog hebben zij, in eene gehouden volksraad, zelve den Heer *Ziesman* tot plaatselijk landrost verkozen. Even zoo hebben zij eene eigene vlag aangenomen; de zelve is driekant, tamelijk breed aan den stok en in eene punt uitlopende; de kleur is half wit half rood. Zulk eene vlag is te Port-Natal aan de zeehaven upgerigt.

Op Zaterdag, den 18. April, des namiddags tusschen 1 en 2 uren, ontstond er te Sogel, in het amt Hummelingen, bertogdom Arensburg, een hevig brand, waarbij tusschen de 70 en 75 woonhuizen en pl. m. 80 schuren eene prooi der vlammen werden. De brand ontstond in eene smederij (doch de oorzaak hiervan is niet bekend), die in weinige oogenblikken geheel in vlammen stond. De smid, die op dit oogenblik niet in het huis zelf, maar op straat was, den brand ziende, sprong in zijne woning, om zijn ongelukkig huisgezin te redden. Nadat het hem gelukt was zijne vrouw er uit te halen, wilde hij ook zijn kind en zijnen ouden schoonvader redden; maar het eerste vond hij niet; helaas! het was reeds niet meer. Nu naar laatstgenoemde zoekende, vond hij hem op een stoel zitten, wilde hem bij de hand grijpen, om hem met zich voort te trekken, doch helaas! ook de oude man was reeds bijna geheel verbrand. Nu, toen alles vruchteloos was, en om nog zijn eigen leven te redden, wilde hij haastig het huis uitloopen, dat in volle vlam stond, toen eene huisbalk ook hem verpletterde. Na veel moeite had men het geluk hem nog met ijzeren baken uit het vuur weg te trekken, en zoo werd men nog meester van de verbrande gebouwen van dezen zoo roemwaardigen man, die zijn leven voor het behoud van zijn dierbaar huisgezin had gelaten. Hij werd met groote plegtigheid den volgenden dag begraven, en een groot aantal der voornaamste ambtenaren en burgers bewees hem de laatste eer.

Bij dezen brand zijn er nog verscheidene personen zwaar gewond, waarvan den volgenden dag nog twee

overleden zijn. Niettegenstaande de vele brandplekken, die van alle omliggende plaatsen ter hulp kwamen, was aan geen bluschen te denken. De brand greep zó snel om zich heen, dat in een oogenblik alles in volle vlam stond; zoodat ieder slechts mocht trachten, om zijne goederen, zoo veel mogelijk van te redden.

Gemengde Berigten.

Roschid-Pacha heeft aan de Vertegenwoordigers der Mogendheden verklaard, dat hij zijnen post zou nederleggen indien zij niet spoedig middelen beramsden om aan de Oosche kwestie een einde te maken. — Er worden luistertoebereidselen gemaakt om de bevalling der twee Sultanvieren. De Sultan weet nu reeds door den hofastrologist hem een zoon en eene dochter zullen geboren worden. — oorlog schijnt in het Oosten weder op handen te zijn. — ngingin Victoria en Prins Albert zullen eertijdig eenige revue te Woolwich bijwonen. H. M. bevindt zich in gezamenstigheden. — De Heer *Dodel* is met een drieweckschif naar 's Hage vertrokken. — De *Majorsbalk* *Fals* is den 2. naar Bouffarick vertrokken, waar zich de Prinsen bevonden. — veldtocht zou onmiddellijk beginnen. 500 à 600 stuks van aan *Abd-el-Kader*, die de Arabieren zeft aanvoerde, men. — Uit de ul. Dec. 1839 gesloten balans van de H. Spoorweg-Maatschappij blijkt, dat de geheele spoorweg heeft f. 1.684.651, dat de exploitatie verleden jaar heeft overblijft f. 22.809, en dat het passieve der balans het actief de som van f. 13.923 overtreft. — De groote militaire kommando's in ons rijk zijn opgeheven. — De Burgemeester van Londen heeft van den Grootvorst eenen diamanten ring ten schenke ontvangen. — Den 25. H. hebben te Heythuizen, uren van Venlo, ter gelegenheid der jaarmarkt, verregeld ongeregelde plaats gehad. Een hoop van 400 à 500 men hebben 4 à 5 marchaussees beleedigd en mishandeld, manhaftig en beleedigd gedrag der laatgen. heeft ten gevecht dat de boosaardige hoop uit elander geraakte. — *Arahamsche Courant* van den 2. dezer deelt, uit eenige *N. l'Indpendant*, zeer lezenswaardige stukken mede, betrekkelijk hebbende op de onlusten in Oct. li. te Gend voor gevallen, vraagt, of men in Nederland geloofd, dat dergelijke »rijen» en plannen gratis worden gesmeed. — Het laatste der *Kamper Courant* bevat eene kool-rarekieske in poeij. Nederlandse jonge dochters, gezond, fraai, enz., enz., negen zijnde in het huwelijk te treden met een Heer van delbar jaren, niet van fortuin onbloeit, wonende op een koorlijk Geldersche dorp, enz., enz., worden uitgenodigd met franco brieven aan te melden bij den Uitgever der C. Er zal slechts ééne in aanmerking komen.

In ons verslag ten aanzien der plegtigheden, die bij het gen van den eerste steen, voor het standbeeld van den Admiraal *M. A. de Ruijter* hebben plaats gehad, (zie onzer Courant van Zaterdag jl.) hebben wij, in sommige onzer afdraken geheel onwillkeurig onder de namen der *Legen van de B. missie*, vergeten den Heer *C. Harder* te vermelden, wiens schied van onzen pligt, dit te herstellen, te meer, daar dat lid, met het Bouwkundige toezigt belast, lofwaaige melding verdient.

Beetjdingen.

VLISSINGEN, den 4. Mei. Sedert den 1. dezer, zijn hier ter Reede gekomen:

Voor Leuven bestemd:
Nathilda, J. Smilt, van Marennes, met zout.
Voor Antwerpen bestemd:
Antwerpen, T. Jackson, van Londen, met passagiers en goederen; *Jens H. Lund*, P. C. Rindon, van Callandborg, raapzaai; *Herkules*, C. Teplien, van Memel; *Paulina*, H. C. Segelker, van Fabraun, beide met houtwaren; *th. J. Hendry*, van Kirkaldy, met steenkolen; *de fraus*, J. Huizenga, de vrouw *Antonia*, H. B. Brahm, beide van huis, met garst; *Clarence*, N. F. Möller, van Aalborg, met goederen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van dezer naar Zee gezeld:

The Saho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers, stukgoederen; *Martha Annetto*, P. H. Pauls, naar Stettin, suiker; *Catharina*, J. G. Juijter, naar Lubeck; *Anna Dore*, P. Carstens, naar Bremen; de *Onderneming*, H. A. Jongpr, naar St. Petersburg, alle drie met stukgoederen; *de fr. J. H. Hendry*, naar Hamburg, met pootaard; *de jonge*, T. Smilt, naar Hull, met vlas; *Tyn*, J. B. Krause, naar Elfs *Maria*, H. J. Holten, naar Amsterdam; *Annetto*, H. Schult, naar St. Ubes; *Augusta Wilhelm*, P. Nlogensen, Koppenghaas; *Sophia*, H. Nielsen, Dagmar, M. R. Win, naar St. C. Jans; *sej Sotande*, J. Clausen; *Caroline*, Torvard, alle vijf naar New-Castle; *Anna Catharina*, S. Svendsen, der *Anna*, P. C. Jorgensen; *Minerva*, H. Cla, *Aurora*, A. L. Pocker; *Johanna Mulder*, F. D. Faber; *d. F. G. Schoon*; *Metta Catharina*, J. J. Warren; *Catharina*, P. Soendens; *Friedemann*, O. G. Jacobs, alle negen op tuur; *Gulstair*, H. H. Erichsen, naar de Oostzee; *Priscilla*, M. Johosen; *Anrora*, G. L. Holders, beide naar Gohren; *Harmonie*, C. O. Haslund, naar Anders; *Messenger*, B. naar Cadix; *d'Armata*, C. B. Ringering, naar Koningsk; *the Fair American*, J. Rair, naar Montevideo; *Anna*, *tha*, L. Hansen, naar Swenburg; *de Hoffnung*, J. S. K, naar Riga, alle zeven en twintig met ballast.

Van Gend is gezeld:

Petronella, B. W. Visser, naar Noorwegen, met ballast.

Advertentien.

Op Woensdag den 6. Mei zal het POSTKANTOR verplaatst zijn in de Korte Vrouwenstraat, N° 1. Hetzelve is voor het Publiek open van 's morgens 9^u tot 1 uur, en 's namiddags van 3 tot 5 ure. In wijl de laatste ligting der Brievenbus zal plaats hebben, voor de Post op *Middelburg* en *verder*, morgens ten 8 ure, en voor die naar *België* en *4^e District dezer Provincie*, des avonds ten 8^u. De dienstpaketten moeten steeds voor 12 ure morgens aan het Kantoor bezorgd worden.

De Directeur van het Postkantoor,
J. J. VAN LEEBSEN.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.